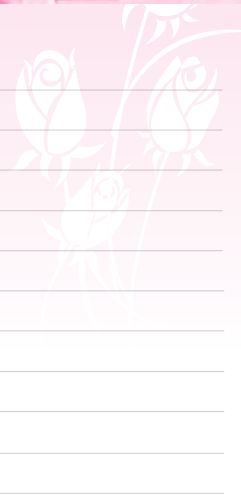

น.เปโตร คานีซีอัส
พระสงฆ์
และนักปราชญ์
แห่งพระศาสนจักร

สดด 33:2-3,11-12,
20-22

ทำวัตรสวดเช้าที่ 3

บทอ่านที่ 1

พขม 2:8-14

ฟังซิ เสียงที่รักของดิฉัน เขากำลังมา กำลังกระโดดอยู่บนภูเขา กำลังกระโดดข้ามเนินเขา ที่รักของดิฉันเป็นเหมือนละมั่งหรือเหมือนลูกกวาง ดูซิ เขากำลังยืนอยู่หลังกำแพงของเรา มองเข้ามาทางหน้าต่าง ลอบมองผ่านลูกกรงเข้ามา ที่รักของดิฉันเริ่มพูดกับดิฉันว่า “ที่รักของฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเถละ คนสวยของฉันเอ๋ย จงมาเถิด ดูซิ ถูดูหนาวผ่านไปแล้ว ฝนก็วายและจบสิ้นไปแล้ว ดอกไม้ต่าง ๆ ปรากฏขึ้นมาบนแผ่นดิน เวลาสำหรับร้องเพลงมาถึงแล้ว เสียงคูของนกเขาก็ได้ยินในแผ่นดินของเรา ต้นมะเดื่อเทศกำลังผลิผล เถาอู่นผลิดอกบานส่งกลิ่นหอมฟุ้ง”

ที่รักของฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเถละ คนสวยของฉันเอ๋ย จงมาเถิด นกพิราบของฉันเอ๋ย เธอซ่อนตัวอยู่ในซอกฝา ในซอกลิคของหน้าต่าง ขอให้ฉันได้ยินเสียงของเธอสักหน่อยเถิด เพราะเสียงของเธอนั้นไพเราะ และใบหน้าของเธอก็งดงาม”

พระวรสาร

ลก 1:39-45

หลังจากนั้นไม่นาน พระนางมารีย์ทรงรีบออกเดินทางไปยังเมืองหนึ่งในแถบภูเขา แคว้นยูเดีย พระนางเสด็จเข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์และทรงทักทายนางเอลีซาเบธ เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของพระนางมารีย์ บุตรในครรภ์ก็ดิ้น นาง เอลีซาเบธได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ร้องเสียงดังว่า “เธอได้รับพระพรยิ่งกว่าหญิงใด ๆ และลูกของเธอก็ได้รับพระพรด้วย ทำไมหนอพระมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเสด็จมาเยี่ยมข้าพเจ้า เมื่อฉันได้ยินคำทักทายของเธอ ลูกในครรภ์ของฉันก็ดิ้นด้วยความยินดี เธอเป็นสุขที่เชื่อว่า พระวาจาที่พระเจ้าตรัสแก่เธอไว้จะเป็นจริง”

เมื่อวางใจในพระจิตเจ้า พระแม่ก็ยอมให้องค์พระจิตทรงนำในทุกเรื่อง ออกเดินทางไปหานางเอลีซาเบธด้วยความห่วงใย มีความสุขมากเมื่อพูดคุยแบ่งปันพระพรที่พระเจ้าทรงกระทำในชีวิตให้แกกันและกัน

เมื่อเรายอมให้พระทรงนำ จะพบว่าพระหัตถ์ของพระองค์ทรงบันดาลให้เกิดสิ่งดี ๆ มากมายในชีวิตของเรา ทั้งในเรื่องที่เราชอบ และที่เราไม่ชอบ แต่ท้ายที่สุดจะเห็นถึงคุณค่ายิ่งใหญ่ที่ทุกสิ่งสามารถก่อให้เกิดในชีวิตเรา